

A Kúria a dr. Cseh Zita által képviselt felperesnek a dr. Nagy Marianna ügyvéd által képviselt alperes ellen díjkompenzáció megfizetése iránt a Siófoki Járásbíróságon 3.P.20.763/2012. szám alatt folyamatban volt, és a Kaposvári Törvényszék 3.Pf.20.049/2015/3. számú ítéletével befejezett perében az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 150.000 (Egyszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek 2006. február 24. napján módosították és egységes szerkezetbe foglalták a köztük 2002. december 27. napján létrejött közszolgáltatási szerződést, amely a ... nagytérség területén ISPA/KA támogatással megvalósult hulladékkezelési rendszer működésének rendjét, továbbá a felperes, mint közszolgáltató, valamint az alperes jogait és kötelezettségeit szabályozta. E módosított megállapodás határozott időre szólt, amely 2006. január 01. napján kezdődött és az utolsó létesítmény üzembe helyezését követő 10 év elteltével ért véget. A szerződésben az alperes - egyebek mellett - kötelezettséget vállalt a közszolgáltatás díjának önkormányzati rendeletben történő megállapítására, és - a közszolgáltatási díj megállapításakor a díj számítására vonatkozó jogszabályi előírások alapján készített kalkulációtól alacsonyabb mértékű díj megállapítása esetén - díjkompenzáció megfizetésére. A megállapodás tartalmazta a 2006. évi közszolgáltatási díjat, továbbá az ezt követő évekre járó díj megállapításának elveit, s ennek keretében - egyebek mellett - azt, hogy az alperes indokolt költségként ismeri el a felperes ISPA/KA projekt megvalósításával, a megvalósult ISPA/KA vagyon fenntartásával és üzemeltetésével összefüggésben felmerülő valamennyi költségét és ráfordítását, így

mindezen díjelemek közszolgáltatási díjban való érvényesítését maradék nélkül elfogadja.

A felperes 2011. november 26. napján küldte meg az alperes részére a 2012. évre járó díj - közszolgáltatási szerződésnek és az ekkor hatályos 64/2008. (III.28.) Kormányrendeletnek megfelelő módon elkészített -kalkulációját. Az alperes azonban a 2011. december 16. napján kelt ... számú határozatával e díjszámítást nem fogadta el, s arra kérte a felperest, hogy készítsen olyan kalkulációt, amelyben a 2012. évi közszolgáltatási díj csak az infláció mértékével, azaz 4,2 %-kal magasabb az előző évi díjnál.

E felhívásra a felperes 2011. december 20. napján két díjvariációt dolgozott ki, amelyekben a 2012. évre járó díjat az alperes által kért összegben állapította meg, de az 1. variációban az eredeti műszaki tartalom mellett 3.974.000 forint/év + ÁFA díjkompenzációt számított fel a kieső árbevétele miatt, a 2. variációban pedig a szolgáltatást csökkentett műszaki tartalommal vállalta nyújtani. Az alperes a 2011. december 22. napján kelt ... számú határozatával az 1. díjvariációt fogadta el, s a 2012. évre járó közszolgáltatási díjat a 2011. évi közszolgáltatási díj 4,2 %-kal növelt összegében állapította meg.

A felperes a módosított keresetével a 2012. év I. félévére 2.523.490 forint, III. negyedévére 1.261.745 forint, IV. negyedévére 1.261.745 forint, a 2013. év I. negyedévére 1.314.738 forint, II. negyedévére 1.314.738 forint, III. negyedévére pedig 1.183.264 forint díjkompenzáció és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felek között a 2012. évtől kezdődően nem jött létre közszolgáltatási szerződés, hiszen a díjban nem állapodtak meg. Szerinte a 2011. évi CCI. törvény 196. §-ának (2) bekezdése 2012. január 01. napi hatállyal módosította az ekkor hatályos 2000. évi XLIII. törvény (Hgt.) 57. §-át, s rögzítette a közszolgáltatási díj legmagasabb mértékét, így ennél nagyobb összegű díjat nem köteles fizetni a felperes felé. Végül vitatta a díj részét képező ISPA/KA projekttel kapcsolatos kiadások összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság 8.859.720 forint, s annak ítéletben meghatározott mértékű kamata megfizetésére kötelezte az alperest. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a felek között 2006. február 24. napján közszolgáltatási szerződés jött létre, amely a díjkompenzációval érintett időszakban is fennállt. Az, hogy a felek között a 2012. és 2013. évi díj összege vonatkozásában vita keletkezett, a szerződés létrejöttét nem befolyásolja. Nem teszi a keresetet a Hgt. módosított 57. § (1) bekezdése sem, az ugyanis nem érintette a felperes díjkompenzációs igényét, amely mind a közszolgáltatási

szerződés, mind pedig a 64/2008. (III.28.) Kormányrendelet 3. § (5) bekezdése folytán megalapozott. Rámutatott, hogy az alperes köteles megtéríteni a díj részét képező ISPA/KA költségeket is, amelyek összegét a felperes - az aggálymentes szakértői vélemény szerint - a hulladékkezelési rendszer keretei között létrehozott önkormányzati konzorcium által elfogadott mértékben számította fel.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú vagy a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és e bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a 224/2004. (VII.22.) Kormányrendelet 13. §-át, mivel a felek a 2012. és 2013. évekre vonatkozóan nem állapodtak meg a díj összegében, így köztük ebben az időszakban nem jött létre közszolgáltatási szerződés. A 2006. február 24. napján kelt megállapodás csak egy keretszerződés, amely - a 2012. és 2013. évekre vonatkozó közszolgáltatási szerződés hiányában - a díjkompenzációs igényt nem alapozhatja meg.

Kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti a Hgt. 2012. évi XXVIII. törvénnyel módosított 57. §-át is, amelynek célja - az ehhez fűzött miniszteri indokolás szerint - az volt, hogy a közszolgáltatási rendszerben alkalmazott díjak egységesen kerüljenek csökkentésre. Így a díjcsökkentés nemcsak a lakosság által fizetendő díjakat, hanem az alperes díjkompenzáció fizetésére irányuló kötelezettségét is maximálta, ezért a felperes díjkompenzációra nem tarthat igényt.

Végül sérelmezte azt is, hogy a jogerős ítélet az ISPA/KA költségek megfizetésére kötelezte őt, a felperes nem igazolta ugyanis, hogy e kiadásai időközben beszámítás folytán nem térültek meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A felek 2006. február 24. napján módosították és egységes szerkezetbe foglalták a köztük 2002. december 27. napján létrejött közszolgáltatási szerződést. E szerződés-módosítás idején hatályos 224/2004. (VII.22.) Kormányrendelet 13. § (3) bekezdése értelmében a közszolgáltatási szerződésben - egyebek mellett - a díjnak a szerződés megkötésekor érvényesíthető legmagasabb mértékét és a díj

megváltoztatása érdekében alkalmazandó eljárást kellett meghatározni. Ezen tartalmi elemeket a módosított közszolgáltatási szerződés hiánytalanul tartalmazta is, hiszen rögzítette a 2006. évben alkalmazott díj mértékét, továbbá az ezt követő évekre vonatkozó díjak megállapításának elveit. Ezért a bíróság jogszabálysértés nélkül vonta le azt a következtetést, hogy a felek között 2006. február 24. napján közszolgáltatási szerződés jött létre, amely a díjkompenzációval érintett időszakban is fennállt.

A szerződés létrejöttéhez a 224/2004. (VII.22.) Kormányrendelet nem követelte meg azt, hogy a felek előre megállapodjanak a szerződéskötést követő évek díjának összegében. Erre tekintettel a bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy a felek között 2012-ben kialakult díjvita nem érintette a 2006. február 24. napján módosított közszolgáltatási szerződés létrejöttét és érvényességét. Ezért az alperes tévesen hivatkozott a 224/2004. (VII.22.) Kormányrendelet 13. §-ának megsértésére.

Nem sérti a jogerős ítélet a Hgt. 2012. évi XXVIII. törvénnyel módosított 57. §-át sem.

A perrel érintett időszakban a Hgt. 57. §-át először - 2012. január 1. napi hatállyal - a 2011. évi CCI. törvény 196. §-ának (2) bekezdése, majd - 2012. április 7. napi hatállyal - a 2012. évi XXVIII. törvény 1. §-a módosította. Mindkét módosítás célja az volt, hogy megállapítsa az önkormányzatok által a lakosságra kivethető hulladékkezelési közszolgáltatási díj legmagasabb mértékét. E módosítások ugyanakkor közvetlenül nem érintették az alperes díjkompenzáció fizetésére irányuló kötelezettségét, az erre vonatkozó szabályokat ugyanis nem a Hgt., hanem egyrészt a felek között létrejött közszolgáltatási szerződés, másrészt pedig a 64/2008. (III.28.) Kormányrendelet 3. § (5) bekezdése tartalmazza. Ezért a felperes díjkompenzációs igényét nem tette alaptalanná önmagában az a tény, hogy a Hgt. 57. §-a a perbeli időszakban a fenti írt módon módosításra került.

A 48/2012. (III.28.) Kormányrendelet 1. §-a 2012. március 29. napi hatállyal módosította ugyan a 64/2008. (III.28.) Kormányrendelet 11. § (2) és (3) bekezdéseit, s megállapította, hogy a 2012. évben e kormányrendelet 3. § (1)-(4) bekezdésében foglalt díjképzési elveket a Hgt. módosított 57. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel kell alkalmazni, s a kormányrendelet 3. § (5) bekezdésében foglalt díjkompenzáció alkalmazása során az önkormányzat legfeljebb ezen díj mértékéig köteles a közszolgáltató részére a 2012. évre díjkompenzációt fizetni. Az alperes azonban a felülvizsgálati kérelmében a 64/2008. (III.28.) Kormányrendelet 11. § (2) és (3) bekezdéseinek megsértésére nem hivatkozott, s nem vezette le, hogy e módosított jogszabályi rendelkezések a perbeli időszak egy része tekintetében miként befolyásolták a felperes

díjkompenzációs igényének megalapozottságát. Mivel pedig a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálhatta felül (1952. évi III. törvény (Pp.) 275. § (2) bek.), e tekintetben a jogerős ítélet felülvizsgálatára nem kerülhetett sor. A Hgt. 57. §-ának alperes által hivatkozott szövegét ugyanakkor a jogerős ítélet nem sérti, ezért a felülvizsgálati kérelem e körben sem megalapozott.

Tévesen sérelmezte az alperes, hogy a bíróság a díjkompenzáció részeként kötelezte őt a felperes ISPA/KA projekthez kapcsolódó költségeinek megfizetésére. E kiadásokat az alperes a 2006. február 24. napján módosított közszolgáltatási szerződésben indokolt költségként ismerte el. Azok összegét pedig a felperes - az aggálymentes szakvélemény szerint - a hulladékkezelési rendszert működtető önkormányzati konzorcium által megállapított összeggel azonos mértékben határozta meg. Így a per során a felperes e kiadások jogalapját és összezszerűségét is igazolta, ezért őt e körben további bizonyítási kötelezettség már nem terhelte.

Azon alperesi tényállítás bizonyítása, hogy e kiadások a felperes részére már megtérültek, az alperes kötelezettsége volt (Pp. 164. § (1) bek.), amelyet nem teljesített. Az alperesi hivatkozás bizonyítására önmagában a Pécsi Ítéltábla más felek közötti perben született jogerős ítélete nem volt elegendő, ezért a bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte az alperest az ISPA/KA kiadások reá eső részének megfizetésére.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a szerint kötelezte az alperest a felperes - ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró